

mélt. Szentiványi Gyula főispán urat felkérni, hogy hirdessen egy nagy gyűlést ezen eszme megvitatására s elvi határozat hozatalra, míg egy uttal a szükséges szabályok megállítására egy hét tagu bizottság lenne kiküldendő.

Czakó József,
vált székyei huszár.

* **Bismarck beszéde.** A bécsi felhivatalos „P. Corr.“ berlini levelezője Bismarck herceg beszédéről emlékeztet, azt mondja a többi közt, hogy Ausztria-Magyarországból azt a megnyugvást és tanulságot merítheti, hogy „ha az események további folyamában frontot csinál Délkelet felé s érdekei sphaeráját azonosítja hatalmi sphaerájával: Németországban önzetlen és hű barátjai és szomszédja leand, mint annak előtte is.“

— **Az államvasutak és a keleti vasút igazgatásának egyesítése** folytán a keleti vasút kolozvári forgalmi főnöksége helyett Kolozsvárott egy ugynevezett üzleti igazgatóság állítatik fel, melynek főnökévé Laber nevezetett ki. Ezen nagyobb hivatalnok-személyzettel ellátandó üzleti igazgatóságnál lesz decentralizálva az igazgatási teendők egy része, mely legelőször ebben a pálya testén kezelhető.

* **A főrendiház 23-iki ülésében** folytatta a büntető kódex részletes tárgyalását. A párbaj fejezeténél nagyobb vita támadt. Radvánsky Antal a párbaj fejezetét vagy ki akarja hagyni, vagy pedig oly büntetéseket szabna a párbajra, mint a közönséges ölésre és sebesítésre. Hajnald Lajos érsek helyteleníti a csekély büntetési tételeket; megjegyzi, hogy midőn a társadalom ferde fogalmait a törvényhozás tekintetbe veszi, részese lesz a társadalom bűnének. A ház azonban a fejezetet változtatlanul elfogadta. A talált kincs tárgyában is vita volt, de a szöveg e helyen is elfogadtatott. Jelentékeny vitát keltett a nem nyilvános sikertelen felbujtás kérdése a gyilkosságnál és gyujtogatásnál. A vitában részt vettek: gróf Festetics Pál, Szögyényi-Marich László s Csemegi Károly államtitkár. A ház a javaslat letárgyalta §§-ait minden lényegesebb módosítás nélkül elfogadta.

* **Az új pápa március 2-án** ünnepli 68-ik születésnapját. Ennek következtében megkoronázása csak március 3-án fog megtörténni. Az államtüköri állás betöltéséről egymásnak ellentmondó hírek keringenek. Jelöltek gyanánt Simeoni, Franchi és Luccat említik. Simeoni esélyei azonban csökkennek, mert Schwarzenberg bíbornok, kinek most nagy befolyása van, ellenfelei közé tartozik

A keleti kérdés.

A kongresszus, vagy konferencia kérdése még mindig függőben van. Bécsből jelentik, hogy Oroszország formázerü válasza még midig nem érkezett, s az is zavarólag hat, hogy Bismarck és Derby nem kívának személyesen részt venni. Beust gr. londoni nagykövetségünk hír szerint utasította, t. fejező ki Derby lord előtt azon nézetet, hogy a konferencia mielőbbi megnyitása épen azon államoknak van érdekében, melyek nem kívánják, hogy a mostani állapot a Balkán félszigeten gyökert verjen. — Bécs és Szentpétervár közt szintén nagyon élénk sürgönyváltás foly — és még sem állunk távol azon eshetőségtől, hogy mielőtt a konferencia megkezdődhetnék, már megkezdődik — a háború.

E komoly fordulatra a Konstantinápoly körül és a drinápolyi béke tárgyalásoknál fölmerült

Nem használt semmit.
— Ez nem mentség! Hízelgő! Képmutató! Szemembe mindig eféléket rebegtél, míg hátam mögött más nő után vetted magadat.
— De kedves Iduna! ...
— Hallgass! Egy szót se többet! — parancsolt a furia.
Vidra végre Cimeresi nagy megelégedésére közbe lépett:
— Asszonyom! — szolt ünnepélyes komolysággal — Egy félóra óta gyönyörködöm haragja fölött!
— Udvariatlan! — mondá, lenézve a közbeszólt Cimeresiné.
— Engedelmevel bevégzem szavaimat! — folytatá Vidra gunyoson mosolyogva — Már hogy ne nevetnem volna fellépésén, mikor alaptalanul történt?
— Alaptalanul? Hát a tények nem ellenkezőt bizonyítanak? — okoskodott a kedves élettárs.
— De hát hallgasson ki már asszonyom, különben állten tudja meddig elveszekedhetik egy ártatlan emberrel, férjével.
— Mit? ártatlan? Na iszen szép ártatlanság!
— Pedig mégis ugy van! Cimeresi barátom nem önérdékből lépte át e szoba küszöbét, hanem hogy nekem egy szives szolgálatot tegyen.
— Szolgálatot?
— No igen, szolgálatot. Én házasodni akarok s őt kértem fel, hogy jóvendőbelimet megkérje számomra, kit ezennel van szerencsém bemutatni! — mondá Vidra Katinkát kezén fogva.
Katinka zavarában lesütötte szemeit.
Cimeresi megkönnyebbülten lélegzett fel, de a „mátáság“ nem szolgált örvendetes tudomásul. Vidra pedig boldogan mosolygott.

és mindinkább válságos jelleget öltő nehézségek nyújtanak kilátást. Gallipolira nézve létrejött ugyan valami egyezmény London és Szentpétervár között; de Konstantinápolyra ez nem vonatkozik s hirlik, hogy az oroszok ismét megszállással fenyegetik a török fővárost, ha Drinápolyban a béke gyorsan alá nem iratik. És ugy látszik a porta nem hajlandó minden föltételt aláírni. E föltételek egyik legfőbbike az, mely Bulgáriá önállóságát követeli s így a portán kívül Ausztria-Magyarországnak is érdekeibe vág; a másik a török flotta átengedése, a mit Anglia nem engedhet meg. E föltételek kiterőzködésére akar pressio lenni Konstantinápoly megszállása, ennek kijelentésével ment Onou, Ignatiev tolmácsa Konstantinápolyba, s a kérdés most egészen élére van állítva: ha a porta elfogadja az orosz föltételeket, Anglia és monarchiánk nem engedhetik meg a végrehajtást; ha pedig a porta megtagadja az aláírást, akkor Konstantinápolyt az oroszok által való megszállása még inkább siettetni fogja a kitörést.

Anglia és Ausztria-Magyarország kölcsönös támogatást ígértek egymásnak a Bulgáriára és a Dardanellákra vonatkozó kérdésekben.

Kiegészítéssel följegyezzük a „Times“ bécsi sürgönyét, mely szerint az oroszok folyton nagyobb csapatmegerket gyűjtvének Ausztria-Magyarország hatáira, a bécsi kabinet ez ügyben már kérdést intézett Szentpétervárra és kérte azt a minden öszszetűközés előtt szokásos „felvilágosítást“.

Az általános mozgásról írja az „Ellenőr“: „Igen valószínű, hogy a legközelebb összeülendő delegációktól meghatalmazást fog kérni a kormány a hadsereg általános mozgásának esetén szükséges intézkedésekre.“ — „Ez — ugymond a „P. Jld“ — valószínűleg ugy értendő, hogy a külügyminiszter a delegációktól előleges felhatalmazást kér azon rendszabályok megtételére, melyek a konferencia eredménytelenségének nem remélt esetére elkerülhetlenek lennének. A törvényhozási tényezők elhatározásának ez természetesen nem fogja praevindikálni.“ — Bécsi hírek szerint gr. Andrássy a delegációkból 50-100 milliónyi mozgásitási kölcsönt fog kérni.

Az oroszok Erdély határán. A „K.—ny“ nek írják: „Oláhországból hazaérkezett szavahihető fuvarosok beszéltek, hogy Pitest, Plojesti és Foksáni között minden helység meg van rakva orosz gyalogság és lovasággal. Brassótól keletre és délkeletre — a magyar határ közvetlen szomszédságában — orosz gyalogság van elhelyezve, főleg az Erdélybe vezető utak mentén. Plojestben 4-5 orosz üteg van. E hírek megegyeznek azokkal, melyeket egy nem rég Jassyból és Bukarestből hazaérkezett brassói kereskedőtől hallottam. Vagy három hét óta jassyn át naponként orosz csapatokat szállít a vasút E katonaság nem megy át a Dunán, hanem Erdély határa mentén összpontosítottak. Az orosz tisztek közül többen kérkedtek a jassy-i pályaudvaron, hogy most „Ausztriára s a magyarokra kerül a sor.“ Vigyázzanak Budapesten és Bécsben, nehogy az oroszok oly meglepetésben részesüljenek monarchiánkat, mely hasonló volna ahhoz, midőn a hadüzenet előtt két nappal átléptek a Pruthon.“

Az angol fegyverekésekről legujabban távirják: Az angol kormány szárazföldi sereget szervez, mely két hadtestből fog állani, az egyik a walesi herceg, a másik Comaught herceg vezérlete alatt. A főparancsnokság Magdala Napier lordra lenne ruházva, Wolseley tábornokkal, mint tábornoki főnökkel. Beaconsfield lord folyvást bírja a királynő egész bizalmát.

Konstantinápoly, febr. 22. A békeföltételek szerint a bolgár fejedelemség egész Salonikiig —

Es Cimeresiné?
Oda rohanat az ő egyetlen aranyos férjéhez.
— Oh, te martyr! Minő igaztalan voltam ismét! Megbocsáthat-e nekem?
— Na látod Iduna, te örökké nagy szélet csapsz a semmiért! — szolt feddőlleg Cimeresi és homlokodon csoklota lecsendesült fergeteg képvíselőjét.
Vidra is felhasználta e pillanatot és Katinkát, kit előbb a sugás alkalmával nőül kért volt, keblére ölelte.
— Kedvesem! itt mi fölőlegesen vagyunk! — hangoztatta Cimeresiné, miután a fiatalokra vetette éber szemeit.
Cimeresi sananyu arcot vágva fejelé:
— Igazod, van, itt reánk csakugyan nincs szükség! (Hát előbb volt, azt gondolja?)
— Ajánljuk magunkat! — kiáltott Vidra a távozók után. — Jegyessem sok boldogságot kíván Cimeresi urnak! — folytatá éles célzással.
— Köszönöm szépen! — mormagá Cimeresi fogai közt, egy vad tekintetet vetve a gunyolódók felé.
— Azt bízzák csak én reám! — felelt vissza az élettárs. — En tőkéletlen boldogsága vagyok férjemnek. (Igaz ez Cimeresi?)
No de adjunk hitelt szavainak, a többi a Cimeresi dolga.
Cimeresiek távozta után Vidra ismét átölelte a kedves természetét.
— Szeretlek!
— Imádlak!
Az első csók elcsattant és két hétre Vidra ügyvédjelölt oltárhoz vezette az árva Katinkát.

Aigner Ferenc.

beleértve az Athos hegyet is — terjedne, az oroszok követelik, hogy a török flotta egy része engedtessek át nekik a hadi kárpótálás bizonyos részének fejében. A minisztertanács ezen követelést feltétlenül visszautasítja. Továbbá követelik az oroszok, hogy a Bosporusban levő Beykosz-öböl is végleg engedjék át nekik, hogy ott orosz hajóállomást létesítsenek. Hadikárpótálást hír szerint öt milliárd követelnek, melyből 1 milliárd azonnal készpénzben kifizetendő; ez összeg egy kölcsön által volna beszerzendő, melynek kamatait az emancipált tartomány fedezné. Az oroszok kívánása különben, hogy a románoknak, szerbeknek és montenegróiaknak a terület nagybodáson kívül hadikárpótálásban is legyen részök. Az angol flottának a márványtengeren való tartózkodása miatt az oroszok meg akarták szállni Konstantinápolyt, de Törökország bizonyította, hogy a flotta az ő akarata nélkül vitorlázott be s kérelmezte, hogy az oroszok csak San-Stefanót (Konstantinápoly környezetét) szállják meg, minek következtében holnap 10,000 orosz megszállja San-Stefanót.

Bécs, febr. 23. Londonba érkezett jó forráru hírek szerint elrendelé Miklós főherceg Konstantinápoly felé elnyomulni. A török minisztertanács azonnal összeült; több miniszter azon nézetben van, hogy alaki tiltakozással engedjen a porta; a helyzet rendkívülileg feszült.

London, febr. 23. A „Standard“ jelenti, hogy a csatorna hajóraj „Maltába“ rendeltetett, hol majd a további parancsokra kell várakoznia.

London, febr. 23. A „Stan lard“ jelenti Konstantinápolyból f. hó 21 ról: A cár az sürgönyözte a szultánnak, hogy megszakítja az alkudozásokat és megszállja Konstantinápolyt, ha a béke gyorsan meg nem köttetik.

A muzeumban Sepsi-Szentgörgyön.

Nem képzelek hírlapíróra nézve nehezebb feladatot, mint midőn végzete azon szerencsében részelteti, vagy azzal bünteti meg, hogy bálí tudósítást írjon. Ítéletet mondani egy bálí közönségről, melynek nagy részét a gyöngéd női nem alkotja, kik iránt udvariasoknak kell lennünk, már kérem alázatosan akár hogy vagyuk is a dolgot: bizony nem tréfa dolog. Megszólani valakit ugy-e bár nem szép? hízelenig neki s ezáltal megcsalni, az már épen csunya.

Jól tudom, hogy igen sokan tesznek kifogást egy vagy más tekintetben jelen tudósításon ellen, hanem megvédem magamat azzal, hogy nevemet nem fogom alábbigyeszteni aztán tessék ám kitálatni. Annnyit azonban megjegyzek, hogy szerény magam nem vagyok épen utolsó táncos; galvárléhoz illő módon megtáncoltattam minden kiszaszonyt, a mi nagyon szép volt tölem, s hogy nem áruolom el, hogy ki milyen táncos volt, azt kérem egyenesen az én titoktartó jó természetemnek tulajdonítani.

Allig hiszem, hogy Terpsychore csarnoka S. Szentgörgyön mostanában ily szép számú és ékes közönséggel díszkedett volna. A muzsa teljesen megiehetett velünk elégedve a mi a számot és pompát illeti, de nem azon nyomott hangulattal, mely az éjféli előtti órákban oly feltűnően mutatkozott. Ennek okát én leginkább abban találtam, hogy a közönség különböző vidékről gyűlvén össze, előbb ismerkednie kellett. Hanem éjféli után ki volt pótval minden, megeléknült a terem, megereedt a jó kedv s nem volt senkinek az időtöltés ellen panasa. Innen magyarázható ki az, hogy mikor szépen meg volt virádvá még akkor is rugtuk, s a táncolók serge csak a nap feljöttével oslott el teljesen. A kik szerencsések voltak e bálban részt venni igen soká fognak kedvesen visszaemlékezni rá. De az általánosból egy kissé lépjünk át a részletesbe.

Azon szerencsében részesültem a sorstól, hogy az erdélyi részek minden valamire való városának báltermet ismerem, de egy sincs, mely szépség és kényelemre nézve a sepsi-szentgörgyivel fölérne. Ez a körülmény pedig igen nagy befolyással volt a bálí nép kedély hangulatára. Ha azon fényes tolettéken végig tekintetem, melyben a nők egymást mintegy felülmúlni igyekeztek, akkor nem a mi kis székyei városunkban, hanem Kolozsváron vagy Pesten képzeltem magamat. Megvallom, elsomorodtam, és hogy miért, azt mindenki könnyen kitalálhatja. ...

Szeretem a nőket, nem adnék egyet tíz férfért, de mikor abba a borzasztó szűk ruhába látom őket bujtatva, melyben ugy néznek ki, márcsak kimondom, mint valami monstrumok, bizony akkor egybe sem tudnék szerelmes lenni. Nem is szeretik ezt a deformáló divatot a férfiak, melyben a nő járása, kelése oly ügyetlen. A kép nagyszerűsége az egyszerű keretben inkább kiemelkedik.

A lady patronesse szerepet e bálban övezgy Cserey Jánosné, a székyei muzeum alapítója, a mivelte lelkű, nemes gondolkozású, nyájassága és szeretete méltóságát által mindenkit megnyerő honleány vállalta el.

A táncosnők közül a szébbeket és csinosabbakat egyik barátom közreműködésével feljegyeztem, de nevéket most nem nyomatom ki, a jogot azonban fentartom a hushagyókeddi második muzeum-bálra. Akkor tudom, hogy ugy is mindnyáján itt lesznek, tehát egy füst alatt megéjthetjük a fölemlítést, a ruhák leírását, a szépség és kellem méltatását s több eféléket. Ha mégis mind-